

„Osnovna misel našega programa je: čimprej doseči popolno osvoboditev domovine, doseči mir in obnovo s pomočjo vsega naroda“.

Iz proglasa vlade federativne demokratične Jugoslavije.

Leto I. Štev. 1.

M. Sobota, 15. aprila 1945.

Cena 1 p.

Vse za fronto, vse za dokončno zmago!

Po štirih letih nam je posijala tako težko pričakovana svoboda. Prekmurje spet svobodno govori svoj dragi slovenski jezik, v njem svobodno bije slovensko srce. Za vedno so minuli časi, ko se je šopiril po naši zemlji madžarski pernat žandar, ko so pijani detektivi do smrti pretepali naše žene in otroke. Trepet pred krvavim Hortijem in Salašijem je prestal. Grobovi naših narodnih mučnikov, posejani od Monoštra do Dolnje Lendave, kličejo po maščevanju nad madžarskimi rablji in domačimi izdajalci.

A svobodno Prekmurje je šele prag Slovenije. Naša mesta Ljubljana, Maribor, Trst in Gorica nestrpno pričakujejo svoje borce, da jim prineso svobodo. Zgrabi za puško, prekmurski fant! Pridruži se tistim, ki se po vseh koncih Slovenije in Jugoslavije pod najtežjimi pogoji že štiri leta bore za svobodo, ki se osvobodili že skoraj vso Jugoslavijo in velike predele Slovenije. Vstopi v naše brigade, ki gredo pod Titovim vodstvom skupno z bratsko Rdečo armado proti naši Ljubljani, našemu Trstu!

Svobodno je Prekmurje. A še se skrivajo po njem njilaši in Nemci, ki so skupno z madžarskimi pandurji preganjali zavedne slovenske sinove. Še se skrivajo po njej domači izdajalci, ki so nas štiri leta ovajali, nas pošiljali v zapore, smrt in internacijo. Zgrabi za puško, prekmurski fant! Vstopi v zmagovito ljudsko jugoslovansko armado in iztrebi s svoje zemlje plevel, da bo čista kot opleta njiva.

Svobodno dihamo, a na našo zemljo še padajo granate iz nemških topov. Po naši zemlji so skopani rovi rdečearmejev, ki vsak dan dajejo življenja za našo svobodo. Kdo jim ne bi odprl svojega doma in jim ponudil vse, kar premore? Širom Slovenije se bore slovenski sinovi, premnogokrat lačni. Obdelajmo zadnji kosček zemlje, da se jim za njihovo požrtvovalnost oddolžimo s plodovi svoje zemlje!

Prekmurske žene in dekleta! Na tisoče kosov perila, obleke in čevljev so preskrbele žene in dekleta po vsej Sloveniji za svoje partizane. Z njimi so delile zadnje kose kruha in lečile naše ranjence. Ve boste v teh zadnjih odločilnih dneh dokazale, da v svoji požrtvovalnosti nočete zastajati za drugimi Slovenkami. Borci Rdeče armade, borci jugo-

Slovensko ljudstvo v Prekmurju pozdravlja delegacijo Slovenskega Narodno-Osvobodilnega Sveta (SNOS-a)

V dneh, ko je slavilo prekmursko ljudstvo svoje osvobojenje izpod madžarske fašistične tiranije, je prispela iz Slovenije preko naše jugoslovanske prestolnice Beograda k nam delegacija Slovenskega narodno-osvobodilnega sveta. Svobodno prekmursko ljudstvo pristrčno pozdravlja delegacijo: podpredsednika Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije (AVNOJ-a, našega jugoslovanskega parlamenta), podpredsednika Izvršnega odbora Osvobodilne fronte (IOOF) in člana Predsedstva SNOS-a Jožeta Rusa, člana SNOS-a general-majorja Vlada Ambrožiča, člana AVNOJ-a, člana SNOS-a in IOOF, člana Glavnega odbora enotnih sindikatov Jugoslavije Franca Svetka, člana SNOS-a polkovoika Jožeta Brileja—Bolka in člana SNOS-a Lada Krivica.

Slovenci v Prekmurju vemo, da so prišli med nas pravi ljudski predstavniki slovenskega naroda, ki so zrasi s svojim ljudstvom in z njim preživeli najtežja leta trpljenja in borbe. Hvaležni smo predstavnikom najvišje slovenske ljudske zakonodajne in izvršne oblasti, ki so prišli v naše kraje, da nam pomagajo pri izgradnji našega novega življenja. Z vsemi silami si bomo prizadevali, da kar največ pripomoremo k temu, da čimprej preženemo sovražnika iz naše domovine in si uredimo skupaj s Slovenci drugih pokrajin in skupaj z vsemi jugoslovanskimi narodi našo novo državo v srečo nas vseh in naših bodočih rodov. Še enkrat: delegacija SNOS-a, pristrčno pozdravljena!

Pogodba o prijateljstvu, medsebojni pomoči in povojnem sodelovanju med Sovjetsko Zvezo in Jugoslavijo

Veličastne manifestacije po vsej državi

Ni dežel na svetu, ki bi ju vezalo večje prijateljstvo kakor Sovjetsko Zvezo in Titovo Jugoslavijo. Sovjetska Zveza nam je pomagala v najtežjih časih z orožjem in prehrano. Njeni borci se bore za našo svobodo. Takrat, ko je še ves svet molčal o junaški borbi jugoslovanskih narodov, sta sovjetski radio in tisk govorila vsemu svetu resnico o nas. Neizmer-na je naša hvaležnost do Sovjetske Zveze. Pa tudi njeni narodi ne bodo nikdar pozabili, da smo se mi že leta 1941. neoboroženi dvignili v upor in bili edini narod v Evropi, ki se je s Sovjetsko Zvezo vred neustrašeno boril proti nemškemu osvajalcem.

Pečat na to globoko prijateljstvo, zraslo iz krvi, je pogodba, sklenjena v Moskvi 11. aprila. Pogodbo sta podpisala ljudski komisar za zunanje zadeve ZSSR Molotov in maršal Jugoslavije Josip Broz-Tito.

V pogodbi sta se obe državi obvezali, da bosta skupaj z vsemi združenimi narodi nadaljevali do končne zmage borbo proti Nemčiji. Obvezali sta se, da si bosta druga drugi nudili vso vojaško in drugo pomoč.

Če bi Nemčija ali katerakoli druga država znova napadla eno izmed obeh podpisnic, si bosta nudili vso pomoč.

Obe podpisnici bosta sodelovali pri vseh mednarodnih akcijah za zagotovitev miru in varnosti in bosta storili vse za uresničenje teh visokih ciljev.

Obe državi se obvezujeta, da ne boste sklenili nobene zveze, ki bi bila naperjena zoper eno izmed obeh.

Obe podpisnici izjavljata, da bosta slovenske vojske potrebujejo vašo pomoč!

Še divja vojna, še padajo žrtve za svobodo. Vse Prekmurje naj preveva ena sama misel:

VSE ZA FRONTO, VSE ZA SVOBODO IN DOKONČNO ZMAGO!

Ferdo Godina

SOVJETSKA ZVEZA JE ODPOVEDALA PAKT Z JAPONSKO

Sovjetska Zveza je odpovedala sovjetško-japonski pakt o nevtralnosti. V izjavi pravi Sovjetska Zveza, da je pomagala japonska Nemčiji v vojni proti sovjetskim narodom in se bojuje tudi z zavezniki Sovjetske Zveze, z Združenimi državami Severne Amerike in Veliko Britanijo. Odpoved pakta stopi v veljavo čez eno leto. Ta ukrep Sovjetske Zveze je japonsko tako prizadel, da je morala vlada podati ostavko.

ZAMENJAVA DENARJA V JUGOSLAVIJI

Finančni minister vlade federativne demokratične Jugoslavije Sreten Žujević je podal izjavo o zamenjavi denarja. Povedal je, da je pustil sovražnik na jugoslovanskem ozemljuosem različnih valut, ki jih bo zamenjal dinar demokratične federativne Jugoslavije. V Sloveniji bo središče za zamenjavo lir Ljubljana, za zamenjavo RM Maribor in za zamenjavo pengov M. Sobota.

hudi po končani sedanji vojni sodelovanju za uvrstitvev gospodarskih in kulturnih vezi med narodi obeh dežel. Pogodba velja 25 let.

Sovjetsko-jugoslovansko pogodbo so sprejeli narodi obeh dežel z velikim zadovoljstvom. Pogodba ustvarja trdno osnovo za bodočo uvrstitvev gospodarskih in kulturnih vezi med Sovjetsko Zvezo in demokratično Jugoslavijo.

V svojem govoru je maršal Tito dejal: S to pogodbo so oživljena davna stremjenja narodov Jugoslavije, da žive v prijateljstvu z velikim sovjetskim ljudstvom, ki je pod vodstvom

genijalnega voditelja Stalina v tej najtežji zgodovinski borbi doprineslo nadčloveške žrtve za zmago nad skupnim sovražnikom svobodoljubnih narodov, za svobodo in neodvisnost malih narodov ter predvsem za svobodo in neodvisnost Jugoslavije.

Po vsej Jugoslaviji se vrše v proslavo podpisa pogodbe veličastne manifestacije. Ljudstvo vzklika Sovjetski Zvezi, Jugoslaviji, maršalu Titu, maršalu Stalinu, zaveznikom in vsej protihitlerjevski zvezi. Govorniki poudarjajo, da je pogodba izraz prave narodne volje in zapečatena s mnogimi grobovi borcev Rdečearmade in jugoslovanske vojske.

Umrli je prezident F. D. Roosevelt

Zadet od možganske kapi je umrl predsednik Združenih držav Severne Amerike Franklin Delano Roosevelt, eden najpriljubljenejših in najizrazitejših vodij ameriškega naroda. Roosevelt je bil izvoljen štirikrat za predsednika, kar je v zgodovini Amerike edinstven primer. S svojim odločnim stališčem in neumornim delom je veliko doprinesel boju demokratičnih sil proti roparskemu fašizmu in na-

cizmu ter uvrstitvi bloka demokratičnih zavezniskih sil vsega sveta.

Predsednik Roosevelt bo pokopan danes popoldne, njegovo delo pa je prevzel začasno podpredsednik Froman. Gospej Roosevelt so poslali sožalne brzojavke med drugimi tudi maršal Stalin, predsednik sovjeta ljudskih komisarjev Kalinin, komisar za zunanje zadeve Sovjetske Zveze Molotov in angleški ministerski predsednik Churchill.

Krvolok Ditrich na Dunaju ubit

Tudi Austriji so se v zadnjem času razgibali. 6. aprila zvečer so ubili generala Ditricha, glavnega poveljnika nemške obrambe Dunaja.

ITALIJANSKA PROTIFAŠISTIČNA MLADINA V SLOVENSLEM PRIMORJU ZA JUGOSLAVIJO

V nekem osvobojenem kraju Slovenskega Primorja se je sestala na zborovanje italijanska protifašistična mladina. Prišli so delegati iz Trsta, Tržiča, Gorice in drugih krajev. Enodušno so izjavili, da je zanje že davno rešeno vprašanje, kam spadata Trst in Slovensko Primorje. Izjavili

so, da hočejo živeti v ljudski demokratični federativni Jugoslaviji, v kateri je zagotovljen tudi njim obstoj in svoboden razvoj. Obsodili so poskuse italijanske reakcije, ki bi rada ponovno zanelila med Italijani in jugoslovanskimi narodi mržnjo in iz tega kovala svoje umazane imperijalitične naklepe.

OTROŠKA LETOVIŠČA NA JADRANU

V ministrstvu za socialno politiko v Beogradu se je sestala komisija, ki bo nadzorovala delo za ureditev otroških letovišč in okrevališč na naši jadranski obali. Letovišče v Budvi bo skoro pripravljeno za sprejem otrok.

Zavezniške armade prodirajo v srce nacistične Nemčije Königsberg in Dunaj zavzeta

Sovjetske čete, ki so v vzhodni Prusiji uničevale obkoljene nemške oddelke, so z naskokom zavzele glavno mesto vzhodne Prusije Königsberg. Glavni komandant Liasch je z vsem svojim štabom in ostanki garnizona položil orožje. Rdeča Armada je zajela 92.000 nacistov, 42.000 pa je bilo pobitih. Severno od Bratislave so prešli sovjetski borci reko Moravo in zavzeli Ebenthal ter veliko drugih krajev.

Duňaj, prestolnica Avstrije, je prišla v klešče dveh sovjetskih armad, ki sta mesto pred glavnim naskokom obkoljevali. Najzadnejša točka prodora je mesto Tulln ob Donavi, ki leži 20 km zračne črte

zapadno od Dunaja, nato Klosterneuburg v isti smeri in Schwechat na jugu Dunaja ter Mödling. 9. t. m. je javil Sovjetski obveščevalni urad, da so sovjetske čete zavzele že središče mesta, v katerem so parlament, mestna posvetovalnica, glavna policija, centralni telegraf in opera. Dva dni pozneje je bil Dunaj že skoraj ves v rokah Rdeče armade. Nemci so se najdelj držali v industrijskem predmestju Floridsdorfu. Po zadnjih poročilih je tam le še nekaj posameznih brezpomembnih nacističnih gnezd, ki bodo v kratkem uničena. Sovjetska vojska pa že prodira dalje od Dunaja proti zapadu. Iz Moskve javljajo, da jim Avstrijci precej pomagajo.

Med zaplenjenim orožjem je 25 letal, 35 tankov in 282 strojin.

Dunaj je izredno važno mesto in njegova osvojitve spada med največje uspehe Rdeče armade. Z izgubo Dunaja ima Hitlerjeva vojska veliko škodo. Že nekaj časa so Nemci prestavljali sem svojo vojno industrijo. Prav zato so napadali to mesto iz zraka naši zavezniški Angleži in Amerikanci.

Sovjetske vojske prodirajo tudi na Češkoslovaškem. Osvobodile so Ružomberok in Trenčín. V teh bojih se je razen enot Rdeče armade izkazal tudi oddelek češkoslovaške osvobodilne vojske generala Svobode.

Samo 150 km še deli Rdečo armado od ameriške vojske

O zapadni fronti je rekel ameriški general Eisenhower, da hitrosti napredovanja na tem področju ne narekuje odpor Nemcev, temveč edinole možnost prevoza čet in vojnega materiala. Tu prodirajo zavezniški v velikem polkrogu. Angleške čete so oddaljene 40 km od Groningena. Na Holandskem je padlo važno oporišče Deventer. Holandci se Nemcem upirajo in Nemci jih strahovito terorizirajo. Pred kratkim je samo v eni ulici Amsterdama obležalo preko 300 holandskih

rodoljubov. Amerikanci so zavzeli Hannover in prodirajo proti Hamburgu. Dalje od Hannoverja so zavzeli Angleži Celle, Amerikanci pa Braunschweig. Nato je 9. ameriška armada severno od Magdeburga prešla Labo in ima do Berlina le še 90 km. Ameriške čete generala Simpsona so oddaljene od sovjetskih čet generala Žukova manj od 150 km in blizu je dan, ko se bosta obe veliki zavezniški vojski sestali v srcu poražene nacistične Nemčije. Amerikanci imajo do mesta Halle le

še 25 km. Zavzeli so Erfurt, Koburg, Schweinfurt, Würzburg in Heilbronn, Francozi pa Baden-Baden in Rastatt. Zavezniški so zavzeli mesto Rodach na Bavarskem, odkoder je le še 80 km od češkoslovaške meje.

„Ruhrski žep“ se se upira, a mesta v njem po vrsti padajo. Zavzeli so Harnborn in Essen, Bochum in Gelsenkirchen.

V kratkem času so uničili zavezniški 1336 nemških letal. Nemško letalstvo, nekdanji ponos Hitlerjeve vojske, je v razsulu.

Italijansko bojišče

Na jadranski strani je 8. armada prešla reko Segno in zavzela mesta Fusignano, Lugo in Cotignolo, nato pa prešla

reko Santerno in s pomočjo italijanskih partizanov zavzela Carraro. Letala so napadla brodovje v zalivu Genove in bren-

nersko železnico, Regensburg in Linz. Na ligurski obali so Amerikanci zavzeli mesto Massa južno od Spezie.

Bojišče na Daljnem vzhodu

V južnem delu filipinskega otoka Luzona je prešla vsak organiziran japonski odpor. Poveljnik Mc Arthur je v skupini

Riukiu zavzel otok, ki je le še 500 km oddaljen od Japonske. Iz redavno zlatih oporišč so ameriški bombniki z

veliko silo napadli mesta Tokio in Korijska ter japonska oporišča v Burmi.

Jugoslovanska armada je osvobodila Sarajevo, Ogulin in mnogo drugih krajev

V SLOVENIJI BLIZU KOBARIDA RAZBIT SS-ODDELEK

Med tem, ko so osvobodili v naši bližini borci Rdeče armade in bolgarske vojske Čakovec in M. Središče ter ženejo Nemce naprej proti zapadu, je osvobodila naša IV. armija pod poveljstvom generala Drapšina Ogulin, Senj in Sv. Juraj. V Liki so vrgli naši borci Nemce od Primišlja proti Karlovcu. Uničili so 392. nemško divizijo in ubili generala Johanna Milla, ki ga je odlikoval Hitler za njegova zverstva z viteškim križcem z diamanti in meči, enega nemškega generala pa so ujeli.

Enote pod poveljstvom generala Koče

Popovića so z naskokom osvobodile glavno mesto Bosne in Hercegovine, Sarajevo, ki je zelo važno prometno križišče in središče pokrajine, bogate na premogu, železu, kromu in manganu. Osvobodjena je Busovača in naše enote prodirajo proti Zenici ter uničujejo povsod sovražnika. Zajet je štab neke sovražnikove divizije. V Sremu so naši letalci napadli in uničili več kamionov, polnih vojaštva in več topov. Na progi Virovitica-Koprivnica so minirali naši borci nemški transportni vlak. Progi Zagreb-Beograd in Zagreb-Koprivnica sta na več mestih pretrgani.

V Sloveniji je zbral sovražnik precejšnje sile. Sem so se zatekli tudi nemški hlapi iz osvobojenih krajev Jugoslavije, četniki in ustaši. Pridružili so se belogardističnim švabobrancem in pod nemško komando vdirajo v slovenske vasi, ropajo in požigajo. Vendar jih borci naših divizij odbijajo in čuvajo osvobodjene predele. V okolici Kobarida v Slovenskem Primorju so razbili naši borci oddelek SS-vojakov. Odbili so tudi več sovražnih napadov na Dolenjskem in v Suhi Krajini.

Konferenca aktivistov Osvobodilne fronte dolnjelendavskega okraja

Dne 13. 3. arca so se zbrali v Črenovcih na konferenco aktivisti OF dolnjelendavskega okraja. Nad sto jih je prišlo, da slišijo referata člana SNOS-a tov. Lada Krivica, ki je govoril o mednarodnem in domačem političnem položaju, in tov. Borisa Kocjančiča, ki je govoril o Osvobodilni fronti kot politični organizaciji vsega slovenskega naroda ter narodno osvobodilnih odborih, ki so organi naše nove državne uprave. Zbrani aktivisti so takoj razumeli bistvo naše uprave, ker je tako preprosta, tako ljudska. Hoteli so vedeti, kakšna so naša sodišča, ki jih voli ljudstvo samo iz vrst naših kmetov, obrtnikov, žen. Pravniki so jim samo v pomoč. Kako ne bi razumeli ustroja takega sodišča! Kako ne bi takoj začutili, da bo to res naše, ljudsko sodišče! Hoteli so vedeti, kaj

je Narodna zaščita. Po vaseh ne bo več žandarjev, ki bi s puškinim kopitom delali „red in mir“. Vsaka vas bo izvolila narodne zaščitnike, ki bodo varovali mir na vasi in poravnavali spore med vaščani. Vsa naša oblast je voljena iz ljudstva, od krajevnega narodno osvobodilnega odbora do slovenskega parlamenta (SNOS-a) in jugoslovanskega parlamenta (AVNOJA). Aktivisti so živahno vpraševali. Hoteli so vedeti kaj več o Mihailovičevem izdajstvu in inozemskem rovarstvu dr. Kreka in Kuharja, o beli gardi in njenih zločinih nad slovenskim narodom. O vsem tem bomo v našem listu pisali, da bo lahko vsak Prekmurec izvedel, kaj se je ta štiri leta godilo širom Jugoslavije.

Največje zanimanje so navzoči pokazali za naše meje. Vsi Jugoslovani

smo si edini v tem, da tujega nočemo, a svojega ne damo, kakor je rekel maršal Tito. Vsi hočemo Trst in Koroško, hočemo vključitev rabških Slovencev v Jugoslavijo.

Enodušno je dvorana zahtevala kaznovanje vseh fašističnih zločincev in njihovih pomagačev. „V ječo z njimi, v Mursko Soboto, tja, kjer smo bili mi zaprti“, so klicali. „In narod jim bo sodil, narod, ki ne bo pozabil prestanega trpljenja.“

Ob koncu je aktivistom orisal naloge tov. Franček Majcen, član pokrajinskega odbora OF za Štajersko. Naša prva naloga je popolna mobilizacija. Nihče naj ne poskuša intervenirati in doseči oprostitev od vojaške službe. To bi bila danes največja sramota. Druga naloga je nabiralna akcija za borce Rdeče armade in jugoslovan-

Našim bralcem

V osvobojeni Soboti smo začeli izdajati svoj slovenski list — „Novi čas“. Ta list je glasilo Osvobodilne fronte, v kateri je združen ves slovenski narod. Osvobodilna fronta je skovala mimo vseh razlik med nami našo narodno enotnost v boju proti našim sovražnikom. Ona je pokazala slovenskemu ljudstvu pot oborožene borbe in nas vodi od zmage do zmage — do popolne osvoboditve in združitve našega naroda v demokratični federativni Jugoslaviji, naši novi državi, v kateri bo vsak narod enakopraven in v kateri bo imel vsak človek vse človeške in državljanske pravice, ki mu kot svobodnemu državljanu gredo.

Dragi bralci! Naš list naj pomaga vam vsem, ki vas osvobodilni boj še ni zajel tako, kot je zajel Slovence drugod, da se tudi vi vključite v Osvobodilno fronto in v borbeno skupnost slovenskega naroda in narodov Jugoslavije. „Novi čas“ vas bo seznanjal z junaškim bojem naše ljudske vojske, kako je zrasla iz partizanskih odredov v pravo armado, seznanjal vas bo, kako je zrasla naša nova ljudska oblast v osvobojenih predelih in kakšna je prava ljudska demokratična oblast. Naš list vas bo seznanjal z duhom našega boja. Obveščal vas bo, kaj se godi po drugih krajih naše domovine in kaj v širnem svetu. Pomagal vam bo, da tudi sami v Prekmurju čvrsto primete vajeti v svoje roke in si zgradite takšno oblast, ki bo zares vaša, ki bo pravična in ljudstvu odgovorna, do sovražnikov pa neizprosna. List naj pomaga, da se vsi seznanimo med seboj in se povežemo v skupnost ter enotni premagamo vse težave in dovršimo veliko delo, ki nas čaka. Sovražniki so nam namreč prizadeli s pomočjo naših odkritih in prikritih domačih izdajalcev ogromno škodo in nobena žrtev nam ne sme biti prevelika, da našo domovino obnovimo, da poženevmo v tek stroje v tovarnah, da obdelamo vso zemljo, da s puško v roki pomagamo pregnati

ske vojske. Vasi, ki se bodo v nabiralni akciji najbolj odrezale, bodo javno pohvaljene v našem časopisu. Tovariš Franček je opozoril, da že tudi tu v Prekmurju dviga glave domača reakcija. To so vsi tisti, ki skušajo rušiti ugled naše oblasti in trdijo, da ni zmožna organizirati uprave. Te vesti trosijo samo zato, da bi sami spet sedli ljudstvu na vrat. Treba je čim prej uvesti red, organizirati pošto in promet, popolnoma zaščititi narodno imovino, odpreti šole in nuditi bratsko pomoč vsem tistim, ki so morali zaradi vojnih operacij zapustiti svoje vasi. Nalog je dovolj in Prekmurci lahko dokažemo, da smo v delu in požrtvovalnosti prav taki kot ostali predeli Slovenije.

Konferenco aktivistov je vodil tov. Ivan Žunič, okrajni sekretar dolnjelendavskega okraja.

zadnjega sovražnika iz naše domovine ter ga končno uničimo skupaj z našimi zavezniki v njegovem brlogu samem, to je v Nemčiji.

„Novi čas“ mora biti prava podoba naših naporov in našega boja za boljše življenje, biti mora kladivo naše skupnosti in naše borbenosti, biti mora ogledalo, v katerem bomo videli naše napa-ke in jih potem popravljali. Glasilo OF mora biti čvrsto povezano z našim kmetom, delavcem in delovnim intelektualcem, biti mora zares ljudski glas. Zato dopisujte v list! Pišite o vsem, kar se dogaja v vašem kraju. Pišite, kako ste organizirani, kako se izobražujete in se organizirate, kako sodelujete v narodno-osvobodilnem gibanju, pišite, če ste obdelali vso zemljo, koliko borcev je dal vaš kraj v narodno vojsko, kako pomagate vojski, kako ste sprejeli Rdečo armado, če se mladina kaj organizira. Pišite tudi, kaj delajo fašisti in protiljudski spekulanti ter jih razkrinkajte!

Organizirajte razširjanje lista! Na sestankih razpravljajte o tem, kako ga boste širili. Naj gre „Novi čas“ od hiše do hiše, po vsem osvobojenem Prekmurju in naprej proti zapadu, proti Ptujju in Mariboru! Določite v svojem kraju dopisnika za list in kolporterja, ki bo list sprejemal in ga pridno širil ter pazil, da ne gre v zgubo noben izvod.

Smrt fašizmu — svobodo narodu!

Za srečo jugoslovanskih narodov

je padel v boju proti okupatorju pri Čačku v Srbiji bivši križevski učitelj in 2. adjutant bataljona Koloman Kučan. Neomajnemu borcu večna slava!

V Jugoslovanski armadi se bori za našo svobodo Koloman Gomboš kot komisar baterije 1. brigade, ki je bila formirana v Rusiji iz prostovoljcev — prebežnikov in ujetnikov iz nemške in madžarske vojske. V štabu iste brigade se nahaja tudi Karel Zrinski iz Moravca.

Obisk pri junaški slovenski ženi

Bila sva pri njej, pa je ni bilo doma. „V Lokvice je peljala gnoj,“ naju je napotila njena mati, ki je sedela stara in pokašljujoča na peči. Preko hriba se je slišalo streljanje. Nekje so borbe. Sneg se je bleščal v jutranjem soncu, ko sva se spuščala po bregu. Po izorani cesti sta kimala črna junca v klanec. Na košu je sedelo dvanajstletno dekletce in prepevalo partizansko pesem.

„Kje je mama?“

„Tamle zadaj gre.“

Prihajala je počasi za vozom. S snegom si je umivala roke, umazane od dela.

„Ti, tovarišica, si Radkovič Marija, kajne?“

Žena naju je nezaupno pogledala.

„Da, jaz sem. Kaj pa bi rada?“

„Pomenili bi se kaj o tvojem delu za partizane, o tem, kako si bila odlikovana.“

Zdaj naju je pogledala še bolj nezaupno.

„Čujta, kdo pa sta pravzaprav? Imata kakšne propustnice?“

Pokazala sva izkaznici in nasmejali smo se vsi trije. „Saj vesta...“ se je opravičila.

„Saj je vendar popolnoma prav. Človek nikoli ne ve.“

Temeljne točke Osvobodilne fronte slovenskega naroda

Aprila 1941 se je sesula stara protiljudska Jugoslavija. Voditelji uradnih političnih strank so izdali državo in svoj narod tujim zavojevalcem. Na pobudo Komunistične partije Slovenije pa so se organizirali vsi, ki so se hoteli boriti za svobodo svojega naroda, v Osvobodilno fronto. Ustanovnega sestanka 27. aprila 1941. leta so se udeležili delegati Centralnega komiteta Komunistične partije Slovenije, zastopniki demokratičnega krila v slovenskem Sokolu, zastopniki krščanskih socialistov in odposlanci slovenskih kulturnih delavcev, pozneje pa je pristopilo v OF še 14 različnih političnih, strokovnih, prosvetnih in drugih organizacij (učitelji, dobrovoljci, Zveza kmečkih fantov in deklet itd.) Te skupine so se enodušno zedinile za enoten program in ustvarjeno je na podlagi tega programa enotno in vsenarodno gibanje vsega slovenskega naroda.

Na čelu borečega se slovenskega naroda, ki je ves vključen v OF, je Izvršni odbor Osvobodilne fronte slovenskega naroda (IOOF). Člani IOOF so: predsednik je Josip Vidmar, podpredsedniki so Edvard Kardelj, Edvard Kocbek in Josip Rus, sekretar je Boris Kidrič, člani pa dr. Marjan Breclj, Tone Fajfar, Franc Leskošek, Franc Lubej in Zoran Polič. Pozneje so bili v IOOF imenovani še predsednik Pokrajinskega odbora OF za Slovensko Primorje France Bevk, dr. Aleš Bebler, Julij Beltram, Darko Černež, Josip Jeras, Maks Karmelj, Stane Kovač, Boris Kraigher, Miha Marinko, Angela Ocepek, France Svetek, Maks Šnuderl, Lado Vavpetič in Jože Zemljak.

Jeseni 1941 je bila seja OF, na kateri so bile sprejete *Temeljne točke Osvobodilne fronte slovenskega naroda*. Te temeljne točke se glase:

1. Proti okupatorju je treba vršiti neizprosno oboroženo akcijo.

2. Ta akcija predstavlja izhodišče za osvoboditev in združitve vseh Slovencev.

3. Stoječ na stališču naravne in usodne skupnosti južnoslovanskih narodov, Osvobodilna fronta ne prizna razkosanja Jugoslavije in deluje z vsemi silami za slogu in enotnost njenih narodov. Hkrati stremi k povezanosti slovanskih narodov pod vodstvom velikega ruskega naroda na temelju pravice slehernega naroda do samoodločbe.

4. Za osvobodilno akcijo in aktivizacijo slovenskih množic preoblikuje Osvobodilna fronta slovenski narodni značaj. Slovenske ljudske množice, ki se borijo za svoje

narodne in človeške pravice, ustvarjajo nov lik aktivnega slovenstva.

5. Vse skupine, ki sodelujejo v Osvobodilni fronti, so se obvezale, da bodo lojalne v medsebojnih odnosih.

6. Po narodni osvoboditvi prevzame na slovenskem ozemlju oblast OF kot celota.

Po narodni osvoboditvi uvede Osvobodilna fronta dosledno ljudsko demokracijo. Vsa vprašanja, ki presegajo okvir narodne osvoboditve, se bodo rešavala na dosledni ljudski, demokratični način.

8. V skladu s slovenskimi izjavami Churchilla, Roosevelta in Stalina bo po svoji narodni osvoboditvi o notranji ureditvi združene Slovenije in o svojih zunanjih odnosih odločal slovenski narod sam. Osvobodilna fronta bo šte elementarne pravice slovenskega naroda uveljavila in branila z vsemi sredstvi.

9. Narodna vojska na slovenskem ozemlju raste iz slovenskih narodno osvobodilnih partizanskih čet in iz Narodne zaščite, kamor se pozivajo vsi Slovenci.

Temeljne točke so program OF, ki je okoli sebe združila vse slovensko ljudstvo. OF se je za svoj program borila in ga izvaja. Ni dala nobene obljube, ki je ne bi izpolnila. Ponos vsakega Slovenca je, da postane borben član Osvobodilne fronte.

SLOVENSKI NARODNO OSVOBODILNI SVET (SNOS)

Od 1. do 3. oktobra 1943. se je zbralo v Kočevju 650 odposlancev slovenskega naroda, samih borcev za svobodo. Med njimi so bili vojaki, partizani, aktivisti OF in pristaši OF, mladina, moške in žene, ki so ves čas sodelovali v narodno osvobodilnem boju. Izvolili so iz svoje srede 120 odposlancev v slovenski parlament, ki se imenuje *Slovenski narodno osvobodilni svet (SNOS)*. Ta pa je imenoval iz svoje srede Predsedstvo SNOS-a, ki v Sloveniji opravlja posle slovenske vlade do sestave slovenske federalne vlade. Člani predsedstva SNOS-a so: Josip Vidmar, Edvard Kardelj, Edvard Kocbek, Josip Rus, Boris Kidrič, dr. Marjan Breclj, Tone Fajfar, Franc Leskošek, Franc Lubej, Zoran Polič in France Bevk.

Položeni so temelji, na katerih se gradi nova pravičnejša ureditev Jugoslavije. Položeni so temelji, na katerih se gradi resnično bratstvo in enakopravnost vseh narodov Jugoslavije.
Maršal Tito.

vsi vemo; dokler bomo jedli mi, bodo jedli tudi partizani. Vemo, da je z njimi novo življenje.“

Govori preprosto, toda prepričevalno. Pripoveduje, kako je odbor nabavil sol za vaščane. Klali so, soli pa nikjer nič. Pa se je zbrala vsa vas in so sklenili, da bodo zamenjali na Hrvaškem koruzo za sol. Toda kje dobiti voz in konje? Voznik nima čevljev. Na vaškem sestanku so se sporazumeli. Prvi je dal krmo za konje, drugi čevlje vozniku, tretji je posodil voz in ko je prišla sol, so bili vsi zadovoljni in so hvalili novo oblast. Videli so, da so nova oblast res oni sami.

V treh letih dela, skrbi in žrtve se je Marija Radkovič vzgojila. Govori stvari, o katerih prej ni nikoli govorila. Oblast je zaznala le kot silo, ki je terjala davke, rubila in ji pognala moža v Ameriko.

„Zdaj pa je oblast drugačna. Človek lahko diha, vsem daje živeti. Morda se povrne mož.“

„Povrne se, prav gotovo se povrne.“

Žena se nasmehne v veselem upanju.

„Ti moram. Danes imamo sestanek zaradi dajatev. Srečno pot, tovariša.“

In odšla je. Dolgo sva se ozirala za njo, ki je stopala črna po belem snegu proti domu.

Soboška mladina na delu

Prav tako kakor po drugih krajih svobodne Jugoslavije, se je tudi mladina Murske Sobotne organizirala in izvolila odbor Zveze slovenske mladine. Ustanovljen je kulturno prosvetni odbor, ki že pripravlja proslavo štiriletnice OF. Postavljen je tudi referent za pionirje, ki bo skrbel, da se pionirji v šolah organizirajo, dokler pa ni šol, da se vključijo skupaj z ostalo mladino v delavne čete.

Novo življenje je zajelo vso soboško mladino. Ni bilo mnogo besedi. Mladinke so se zbrale z metlami, očistile bivšo Hartnerjevo vilo ter jo lično uredile v mladinski dom. Da dobi Sobota tudi na zunaj lice pravega slovenskega mesta, za to so pripravile že v teku. Člani risarskega krožka izgotavljajo z veliko vnemo parole, pionirji so pa na delu za odstranitev oslednih ogrskih napisov. Reševanje zaplenjenih slovenskih knjig, šolskih in leposlovnih, je prav tako v teku. Večina knjig je že prepeljana v pisarno Zveze slovenske mladine. Mladinska organizacija že izgotavlja seznam pomožnih učiteljev in učiteljic. Skrbi, da se čimprej prične pouk na vseh šolah osvobojenega ozemlja, in bo s svojimi delavnimi četami pripravila učne prostore.

POZDRAVE POŠILJAJO

s slovenskega osvobojenega ozemlja Dolenjske Miško Kranjec in dr. Jože Tivadar, iz Beograda dr. Anton Vratuša in Edi Brajnik, major Jugoslovanske armade, iz Barija (Italija) dr. Emica Krepš-Kraigher, poročnik.

„6 MINUT PO ZMAGI“

je naslov filma, ki smo ga videli te dni v Soboti. Film je delo sovjetskih umetnikov in prinesli so ga s seboj rdečearmejci. Sobočani so napolnili dvorano do zadnjega kotička. Predvajanje filma je pomenilo zanje po tolikih letih okupacije veliko kulturno doživetje.

ŠIFTARJEVA TOVARNA ŽE DELA

Dolgo pričakovana svoboda je prišla. Gradi se nova Jugoslavija, gradi se novo življenje. Velik delež pri izgradnji nove Jugoslavije ima delavstvo, ki se je prvo dvignilo proti okupatorju. Ono je bilo v stari Jugoslaviji tlačeno, brez pravic in ni imelo svobodnih delavskih organizacij, v katerih bi samo odločalo o načinu svojega dela in življenja. Kjer pa so obstajale take organizacije, so bile tajne in preganjane od protiljudskih državnih oblasti stare predvojne Jugoslavije. Danes imamo na osvobojenem ozemlju Jugoslavije že svobodne delavske sindikate, kjer naše delavstvo svobodno izraža svoje zahteve in želje ter se posvetuje, kako bo delo najbolje organiziralo v podjetjih in dvignilo produkcijo, kajti naše geslo je: vse za fronto, vse za zmago!

Tudi prekmursko delavstvo se zaveda svoje naloge in z veseljem doprinaša svoj delež k osvoboditvi jugoslovanskih narodov. Tovarniško delavstvo je že začelo z delom. Tako delavke v Šiftarjevi tovarni v Soboti kar tekmujejo med seboj, katera bo več napravila za našo vojsko. Naše delavke vedo, da se bo v novi demokratični in federativni Jugoslaviji njihov socialni položaj izboljšal. Ne bo več raznih kulturnobundovskih in madžaronskih Šiftarjev in Cvetičev, ki so si s krvavimi žulji našega delavstva nagrabili milijone premoženja, denar pa nosili v Budimpešto in na letovišča na Blatnem jezeru, kjer so si kupovali razkošne vile in palače ter podpirali s tem denarjem smrtno sovražnike slovenskega naroda — nemške in madžarske fašiste.

— ec.

PREKMURSKA ZEMLJA JE SPREJELA TRUPLO PADLEGA JUNAKA

Vsa osvobojena vzhodna Evropa je posejana z grobovi sovjetskih junakov. Tako je dalo tudi za svobodo Prekmurja življenje več rdečearmejev in Sobota je spremila 12. aprila dopoldne k zadnjemu počitku častnika Rdeče armade, kapetana Bazarova, ki je padel v boju proti fašističnim zavojevalcem na naši zemlji. Junakovo truplo so spremili do groba pred soboškim gradom številni meščani ter častni četi Rdeče armade in Jugoslovanske armade. Pred pokopom se je poslovil od padlega borca njegov tovariš kapetan Šitov, ki je rekel, da je bil Bazarov do konca zvest sin domovine in da je skupaj z Rdečo armado prešel slavno pot od Stalingrada do slovenskih krajev. Rdeča armada se ni ustavila na mejah svoje domovine, temveč se bori zdaj za svobodo vseh tlačenih slovanskih in drugih narodov. Govor

je končal kapetan z vzkliki maršalu Stalinu, Rdeči armadi, Sovjetski zvezi in boljševiški partiji, nakar je godba zaigrala sovjetsko državno himno. Kot predstavnik naše vojske se je poslovil od padlega kapetana major Romqn Pezdir. Izrekel je zahvalo padlemu junaku in Rdeči armadi, ki s tolikšnimi žrtvami svojih najboljših sinov osvobaja skupaj z armadama zapadnih zaveznikov Evropo. Z majorjem je vzkliknilo zbrano ljudstvo kapetanu Bazarovu trikrat „Slava“, godba pa je zaigrala pogrebni marš. Soboške mladenke so obsule grob padlega junaka s cvetjem in nanj so položili predstavniki krajevnih oblasti lepe vence.

Dragi kapetan Bazarov, Vi ste nam vzgled in opomin, da zahteva naš čas velikih žrtev. Naj Vam bo lahka svobodna slovenska zemlja, za katero ste prelili svojo mlado kri!

1200 Sobočanov manifestiralo ob osvoboditvi Prekmurja

Na grajskem dvorišču se je zbralo po osvoboditvi Sobote nad 1200 ljudi, da z manifestacijo pokažejo hvaležnost in ljubezen do svojih osvoboditeljev. Stene gradu, ki so bile priča usmrtitve prvih dveh prekmurskih borcev za svobodo našega naroda, Cvetka in Kardosa, so bile okrašene z napisi Rdeči armadi, maršaloma Stalinu in Titu, zavezniškimi armadam Anglije in Amerike ter padlim borcem. Zborovanje je odprl tov. Šebjanič s pozdravom Rdeči armadi: Spomnil se je vseh padlih borcev za svobodo domovine in vseh naših ljudi, ki še

trpe pod fašističnim jarmom. Tov. Majcen je prikazal boj jugoslovanskih narodov in novo življenje, ki nastaja v Jugoslaviji. Množica je prekinjala govornika z vzkliki našim osvoboditeljem, maršalu Titu in Jugoslovanski armadi. Tov. Kerec je prečital proglas Okrajnega odbora OF, nakar so bile odposlane pozdravne brzojavke maršalu Stalinu, maršalu Titu, vladi demokratične federativne Jugoslavije in SNOS-u. Množica je zaključila pr. slavo s petjem himne „Hej Slovani“ in „Naprej, zastava slave!“

Lep sprejem Rdeče armade v Brezovici

Ljudje iz Brezovice pri Turnišču so bližajočo se osvobodilno Rdečo armado nestrpnost čakali. Na glas, da so Rusi tu, se je staro in mlado s slovenskimi in sovjetskimi zastavami zgrnilo pred vasjo. Prihod prvih rdečearmejev, ki jih je vodila partizanka Atena, je ljudstvo pozdravilo z burnimi vzkliki: „Živela Rdeča armada!“, „Živel maršal Stalin!“, „Živel maršal Tito!“ Sredi vasi so belo oblečena

dekleta s cvetjem in vzklikanjem sprejela osvoboditelje. Pomladansko cvetje je kar deževalo. Praznično oblečena Toplakova mama je prišla s celo košaro cvetja. „Naši bratje!“ je odmevalo vsenaokoli. Eden izmed mladincev je recitiral partizansko pesem, nakar so vaščani povabili osvoboditelje v hiše in vsak dom v Brezovici je postal gostiteljski hram, poln vriskov, poln cvetja.

Ne čakamo prekrizanih rok

Še je slišati grmenje topov. Fronta se je oddaljila proti Slovenskim goricam in tudi naši Prlekiji bo kmalu zasijala svoboda. Ko so bežali Nemci iz Prekmurja, so uničevali vse, kar bi moglo koristiti našemu ljudstvu in naši vojski. Velik del razrušenih in požganih vasi, uničenih cest, mostov in železniških prog priča o načrtnem uničevanju naše domovine.

Toda sedaj, ko je Prekmurje svobodno, je treba življenje spraviti v red. Zato je potrebno, da se vsi poprimemo dela in upremo vse sile za obnovo naših krajev.

Prekmurci ne čakamo prekrizanih rok. Vemo, da smo nova oblast mi sami in smo zato prišli za delo. Vsak dan zjutraj v velikem številu odhajamo na delo s pesmijo in nasmehom na obrazu. Preko ram nosimo krampe, sekire in lopate, žene in otroci pa metle in motike ter tako v skupnem delu čistimo svoje vasi, hiše in izravnavamo ceste ter zasipavamo jame in jarke. Tako pomagamo z vsemi močmi naši ljudski oblasti in na ta način bomo uspešno reševali še tako težke naloge, ki nas v bodočnosti čakajo. — ec.

Župniku Halasu v spomin

Meseca marca so Madžari ubili župnika Halasa. Bil je zaveden Slovenec. Devet mesecev je bil 1941 zaprt v Budimpešti v ječi najkrvooločnejšega vojaškega sodišča. Tudi pozneje ni klonil pred madžarskim terorjem, zato ga je Salašijev režim obsodil na smrt in ga dal zavrtno umoriti.

Njegovo smrt bomo maščevali! Iztrebili bomo s slovenske zemlje zadnjega njilaša in vse tiste, ki so jim pomagali. Maščevali bomo stotisoče žrtev, ki jih imajo na vesti po vsej Sloveniji in Jugoslaviji nemški, italijanski in madžarski fašisti ter njihovi hlapci — četniki, belogardisti, njilaši in drugi izdajalci.

Rešil je tank

Kako so borci XV. brigade osvobodili Križko vas

Ves dan so trajale borbe za Križko vas. Naši so jurišali, a bili so vedno odbiti.

Proti večeru sta prispela še dva naša tanka. Prvi tank je dobil nalogo, da prodre v nemško postojanko ter prežene sovražnika iz bunkerjev ob cesti, nakar bodo borci jurišali v vas.

Nekaj metrov pred žico in pred utrd-bami se je tank ustavil. Zmanjkalo mu je bencina. Sovražnik je takoj usmeril nanj močan ogenj. Tedaj se je pokvarila tankistu še strojnica. Zdelo se je, da je tank izgubljen. Potrebni so bili hitri in odločni ukrepi.

Poveljnik je odredil, da mora drugi tank takoj na položaj, privezati prvega in ga odpeljati izpred utrdb. Za to delo sta bila potrebna tudi dva bombaša, ki bosta pokvarjeni tank privezala. Prostovoljno sta se takoj javila Upet Stanko in Šakič.

Tank je vozil po cesti, bombaša pa sta se plazila po jarku. Šopi svinčenk so padali okoli njiju. Ko so prispeli k pokvarjenemu tanku, sta zlezla pod njega. Iz bunkerjev so jurišali štirje švabobranci s strojnico. Upet in Šakič sta jih sprejela z bombami. Nemški mitraljezec se je zvrnil. Ostali trije so zbežali. Ta umik sta naša borca izkoristila in že sta bila tanka zvezana z vrvjo, ona dva pa zopet v jarku.

Tank je potegnil, toda vrv se je pretrgala. Sovražnik je še bolj užgal. Pričel je streljati tudi iz cerkvenega stolpa.

Upet je vedel, da je poveljnik zapovedal rešiti tank za vsako ceno. Vedel je,

da ima njegova vojska malo tankov, ki si jih je priborila v težkih in krvavih borbah. Po jarku se je splazil nazaj. Vzel je dolgo debelo žico in se zopet priplazil k tanku.

Planil je k bunkerjem, zmetal v nje nekaj bomb, v dveh skokih je bil nazaj med tankoma, ju zvezal z dvojno žico, tank je potegnil in — žica se ni pretrgala.

Tank je bil hitro popravljen. Dobil je bencin in novo strojnico in po nekaj minutah sta zopet oba tanka vozila proti vasi. Pretrgala sta žico in z vso močjo užgala na bežeče švabobrnce. Tedaj so se spustili v juriš tudi borci in Križka vas je bila osvobojena. Osvobodili so jo junaški borci naše Jugoslovanske armade, ki so osvobodili že večji del Jugoslavije in v Sloveniji celo Belo Krajino in velike predele Dolenjske, Gorenjske, Primorske, Koroške in Štajerske.

Prijava vseh strokovnih in tehničnih moči

Vse osebe s kakršnokoli strokovno izobrazbo (obratno, trgovsko, kmetijsko, s srednjo šolo ali visokošolsko izobrazbo, naj se javijo nenudoma pri svojih krajevnih odborih. Kdor ima možnost, naj se prijavi neposredno na Prijavni urad v M. Soboti, Delavski dom. Krajevni narodno-osvobodilni odbori naj zbrane prijave pošiljajo istemu uradu.

Odzovite se pozivu ruske bolnice in dajte kri za ranjence!

POSLEDNJE VESTI

Velika ofenziva Jugoslovanske armade v Sremu

Naše enote so prešle Donavo, Savo in Dravo in razbile štiri sovražne divizije

Beograd, 15. 4. Enote Jugoslovanske armade, ki se bore v Sremu, so pričele veliko ofenzivo. Prešle so z vzhoda, s severa Dravo, Donavo in z juga Savo ter v treh dneh napredovale za 50 km. Razbile so 41. in 13. nemško ter 3. in 12. ustaško divizijo. Osvobojeno je veliko krajev, med njimi **Vinkovci, Osijek, Vukovar, Valpovo, Tovarnik, Dalj, Banovec, Donji Miholjac itd**. Število ujetnikov je veliko, plen je bogat. Velik uspeh naših enot je plod tesnega sodelovanja naših infanterijskih, tankovskih, artilerijskih, letalskih in konjeniških oddelkov. Jugoslovanska armada je pokazala v tej ofenzivi veliko zrelost, hrabrost borcev in sposobnost naših mladih komandnih kadrov. Maršal Tito je v dnevnem povelju pohvalil enote generalov Dapčevića, Nadja in Morače.

V Bosni je osvobojena **Zenica**, na Jadranu pa otok **Rab**. V Sloveniji bijejo naše enote sovražnika v Suhi Krajini.

Nevzdržno napredovanje zavezniških armad v Nemčiji

Moskva 14. 4. Sovjetske čete so prešle Karpate. Zavzeto je važno nemško oporišče **Hodonin 60 km od Brna**. Dunaj je popolnoma očiščen sovražnikov. Enote Rdeče armade so napredovale 50 km zapadno od Dunaja. Izvršile so tudi prodor proti Grazu.

London, 14. 4. Nemci hite povsod izobešati bele zastave. 9. ameriška armada stoji na 160 km široki fronti zapadno od Labe in se pripravlja za napad na Berlin. Ob Odri pa čaka na povelje za napad armada maršala **Žukova**. 3. ameriška brigada je prodrla 12 km južno do Leipziga, 15 km od Chemnitza in ima še 40 km do češkoslovaške meje. Njej nasproti stoje divizije generala **Konjeva**, pripravljene, da si podajo roke.

London, 15. 4. V okoljenem Porurju so zavzeli Angleži **Duisburg** in **Dortmund**, mesto s pol milijona prebivalcev. Sovjetske čete nadaljujejo z ofenzivo **proti Grazu**. Zavzeto je 40 krajev, med njimi **Güssing**.